

MEP 2014

A nemzeti ülés (Szentendre, 2014. március 14–19.)

Az Európai Parlament szakkör menetrendszerűen indult idén is, szeptember második felében. Az első pár hónapban a megszokott módon az éppen aktuális témákat elemeztük, többek között a kibontakozóban lévő ukrán válságot. Természetesen érveléstechnikánkat és EU-s alapismereteinket is bővítettük.

A nemzeti ülésre januárban kaptuk meg a témákat, melyeket már egyénileg dolgoztunk fel. A szakkörön később az egyes bizottságok témáit előadta az a tag, aki azzal foglalkozott, majd közösen tárgyaltuk a feltett kérdéseket. Az ülés előtt mini MEP összejöveleket tartottunk, amelyeken az újabbak ízelítőt kaphattak arról, hogyan fog lezajlani a nagy esemény.

A 2014-es nemzeti ülést Szentendrén rendezték a ferencesek, ezért nem volt szükség ott alvásra, minden nap HÉV-vel mentünk oda-vissza. Az első napi csapatépítést követően munkához láttak a bizottságok. Két napon keresztül bizottsági ülések voltak, amelyeken az érintettek megtárgyalták ezúttal már komoly körülmények között a rendezők által feltett kérdéseket, és legjobb tudásuk szerint válaszoltak azokra. A MEP-nek ez a része nem csupán arról szól, hogy mindenki megmutathassa mit tud, hanem tíz embernek kell együtt dolgoznia és konszenzusra jutnia olyan kérdésekben, mint például, milyen adókat vessenek ki a Transzatlanti Megegyezés keretében, vagy, hogy milyen szankciókkal sújtsa az EU Oroszországot. Tíz bizottság tárgyalt tehát külön-külön két napon keresztül. Ezt követte a lobbizás, amelyen minden bizottság ismertette munkáját a többiek előtt. Ilyenkor mindenkinek lehetősége van módosításokat beadni a bizottságok javaslataihoz, így mindenki bekapcsolódhat egy-egy határozati javaslat kialakításába.

A lobbizás után következik tradicionálisan a plenáris ülés, amelyen minden egyes bizottság határozati javaslatait hozzávetőleg másfél órán keresztül tárgyalják a résztvevők, kérdezz-felelek formában. Általában ez a legizgalmasabb része a MEP-nek, hiszen itt 90 diák próbálja támadni vagy támogatni a bizottság munkáját, a bizottság pedig védekezik és magyarázza, miért éppen azt írták, amit írtak. Ez két napon keresztül folyik, majd a végén a záróbeszédekkel fejeződik be az egy hetes munka. Idén lehetőségünk volt meghallgatni többek között Navracsis Tibor beszédét és véleményét a MEP-ről, de magától értetődően a szentendrei polgármester is beszédet intézett hozzánk. Mondanom sem kell, fura érzés volt egy hét öltöny, nyakkendő és politika után visszaülni az iskolapadba.

A nemzetközi ülés (Bécs, 2014. március 29.–április 5.)

A nemzetközi ülésre általában a nemzeti ülés első tíz helyezettje juthat ki. A 2013-as nemzeti ülésen a bécsi nemzetközi MEP-re három trefortos delegált nyert kvalifikációt, egy trefortos pedig bizottsági elnökként vehetett részt, ami kifejezetten nagy meg-

tiszteltetés. Vonattal utaztunk ki Sztróckay András tanár úrral, később Csapodi Zoltán és Szemethy Tamás tanár urak is csatlakoztak a csapathoz.

A csapatépítést keringő tanulással helyettesítették és egy kis ismerkedés után in medias res kezdtünk el dolgozni. Rendhagyó módon második nap reggel volt az ünnepélyes megnyitó a bécsi Rathaus felsőházi termében. Itt is neves politikusok, közgazdászok és Sztróckay tanár úr mondtak beszédet, valamint mindegyik delegációvezető. Az első nap után szembesültünk azzal, hogy itt kicsit nehezebb lesz érvényesülni, mint otthon. Jőmagam igen nehezen vettem fel a megtanult konstruktív hozzáállást, mert minden ötletemet leszavazták. A második napra csapatvezetőink segítségével az összes magyar be tudott kapcsolódni a munkába, már kevésbé voltunk megszeppenve. A bizottsági ülések után itt is a lobbi következett, ami sajnos nem volt olyan intenzív, mint amilyen otthon szokott lenni, ugyanis nagyon finom sütit szolgáltak fel és a legtöbb delegált azzal volt inkább elfoglalva.

A plenáris üléseket szintén a Rathausban tartották, azonban ezt már nem a felsőházi, hanem egy másik teremben. Az első nap itt is kicsit passzívan telt, még nem igazán voltak a delegáltak elemükben, így mi, magyarok sem erőltettük túlságosan a hozzászólásokat. Többen is voltunk, mint a nemzeti üléseken, a témákra azonban ugyanúgy másfél óra volt, így kevesebben esélyünk volt, hogy hozzászólhassunk. A második napra azonban ebbe is beletanultunk a többi résztvevővel együtt, úgyhogy szorgalmasan közreműködtünk a közös munkában. A záróbeszédekot követte a hazarohanás és az átöltözés, majd indultunk a bálba. Sajnos a bálnak egyáltalán nem volt hivatalos jellege, minden protokoll vendég külön volt tőlünk választva. Másnap délelőtt hazautaztunk és folytattuk az érettségire való felkészülést.

Takács Levente (12. c)

